

GEORGE ZARAFU

CĂLUTUL
DE
CIOCOLATĂ

GEORGE ZARAFU

CĂLUȚUL DE CIOCOLATĂ

Coperta și ilustrațiile :
LIVIU SMĂNTĂNICĂ

JUNIMEA

1989

GEORGE ZARAFU

CIOCOLA

Cooper & Librarian
LIVIU SMANTANICA

JUNIMEA

1990

Dănuț și Murguleț

Prin florar veni pe lume,
Într-un sat de la cîmpie,
Un căluț cu stea în frunte
De culoare cafenie.

— Mamă, ce căluț frumos !
Parc-ar fi de ciocolată !
Se apropie Dănuț
Mîngîindu-i fruntea lată.

(Dănuț mi-este frățior,
Pionier, cu note bune,
Dolofan, cu păr șaten
Și cu ochii de cărbune.)

— Vreau să-i spunem Murguleț !
Pot să-i pun eu nume, mamă ?
— Poți ! Și am să-l rog pe tata
Ție să ți-l dea în seamă.

Să-l hrănești, să-l duci la apă
Și să-l aperi de ce-i rău,
Iar cînd se va face mare
Să rămînă calul tău.

Dulăul nepoftit

Într-o lună Murguleț
S-a-nfipt bine pe picioare,
Îi plăcea să zburde-n voie
Și să stea mai mult la soare.

Cînd Dănuț ieșea din casă
Și umbla la buzunar,
Murguleț venea în goană
Să-și ia porția de zahăr.

Apoi l-atingea cu botul
Nechezînd a mulțumire
Dan îl mîngia pe coamă
Amețit de fericire.

Într-o bună dimineată,
Cum stătea în bățătură,
Așteptînd să se-ncălzească
La a soarelui căldură,

Un dulău, venit de-aiurea,
Ce intrase pe sub porți,
Haț ! îl prinde de-o ureche
Și i-o sfișie în colți.

Murguleț sări-n picioare
Nechezînd sfișietor,
— Iapa mamă rupte lanțul,
Ca să-i vină-n ajutor,

Dar dulăul o tulise
Pe sub poartă prin grădini,
Geaba hămăiau toți ciinii
Stîrnind larmă prin vecini.

Chiar Dănuț ieși din casă
În papuci și pijama,
Și văzînd urechea ruptă,
Zise, suspinînd, așa :

„Hai, Murguț, te liniștește,
Vreau să te doftoricesc,
Am să-ți pun o alifie
Și-n curînd te lecuiesc !“

Astfel, dup-o săptămînă,
Rana s-a închis îndată...
Însă bietul minz rămase
Cu urechea sfișiată.

Însă neavînd oglindă,
Printre alți căluți pereche,
N-a prea înțeles, sârmanul,
C-a rămas într-o ureche !

Dar văzîndu-l la fir tină,
Cînd bea apă din găleată,
L-au și poreclit copiii
„Urechiușă sfișiată !“

Nu s-a supărat băiatul,
Și nici minzului nu-i pasă !
O poreclă-n vînt se pierde
Cînd ai creștere frumoasă.

Murguleț și iepurele

Iulie. Dă grîu-n pirgă,
Oarbă-i pajiștea de floare,
Dănuț a plecat cu Murgu'
Să ajungă pe răcoare.

Pină către prînz citește
Sub o umbră de răchită,
Minzul sforăie și rupe
Iarba grasă, necosită.

Deodată-n laturi sare
Sforăind înfricoșat...
Ce să fie ? Iată-n salturi
Dispărea un urecheat !

— Măi Murguț, vai ! ce rușine !
Să fugi tu de-un iepuraș !
Mă gîndeam să fac din tine
O mindrețe de trăpaș.

Te-aș fi luat la vînătoare
De lupi, vulpi, chiar porci mistreți...
Și cînd colo Urechilă
Te-a băgat în sperieți !

Murgu crapă de rușine !
— De acum voi ține minte !
Nu mai fug nici de-o să-mi sară
Zece urși de-aci-nainte !

Pe gheață

Dusă-i vara. Chiar și toamna
A trecut pe nevăzute.
Ninge. Pomii parcă-n floare
Se îmbracă pe-ntrecute.

Balta ca un pod de sticlă
S-a întins din mal în mal ;
Ceru-i cenușiu și fulgii
Parcă-s așchii de cristal.

Minzul a ieșit pe poartă,
De Dănuț nici că-i mai pasă !
Vrea la baltă... însă apa
E-o oglindă lunecoasă !

Fug picioarele în lături,
Burta — sanie se face,
Și abia-n mijlocul bălții
S-a trezit. Pustiu și pace !

Însă cind să se ridice,
Tot în bot la loc cădea,
Gheața rece, sclipitoare
Cu săgeți de foc zvîrlea.

Cum Dănuț îi luase urma,
Iată-n ajutor îi sare,
De urechi spre mal îl trage
Și îl pune pe picioare.

Îi dă zahăr și îl ceartă :
— Murgule, căluț sucit !
Nu poți alerga pe gheață,
Fiindcă ești nepotcovit !

Mai așteaptă-un an și-o vară,
De doi ani să fii măcar
Și o să te ducă tata
La un meșter potcovar.

Murguleț și măgarul

Ger pe uliți troienite.
Plopii nalți trosnesc din ramuri.
Flori de gheață la ferestre,
Vrăbii ciripesc spre geamuri.

Doar Dănuț către fintină
Murgu-și duce să-i dea apă,
Însă apucind găleata
Fringhia din mină-i scapă...

După ce-a golit trei ciuturi
Murguleț din coamă saltă,
Zvirle aprig din copite
Și dispare iar spre baltă.

Iar acolo-n păpurișuri,
Țipirig și stuf uscat,
Se-ntilnește cu măgarul
Cenușiu și urecheat.

După ce a dus găleata
Plină mamei lui Murguț,
Dan se-ntoarce-n mare grabă
Să-l găsească pe căluț.

Dar în stuf... durere mare !
Murgul lăcrăma ușor,
Că măgarul îl lovise
Cu copita în picior.

Și Dănuț din nou îl ceartă :
— Minz neastîmpărat ce ești !
Dacă nu-ți ascuți stăpînul
Și mai multe-o să pățești !

Ține minte de la mine,
Ca de-acum să ai habar :
Un măgar întotdeauna
Dă dovadă că-i... măgar !

La pășune

Cînd revine primăvara
Pomii toți se-mbracă-n floare,
Iar căluțul împlinește
În curînd un an sub soare.

Păru-i strălucește-n raze
Și-i atît de rotofei,
Că îți pare-o lubeniță
Cu picioare de costrei.

Într-o zi, la iarbă verde,
Cînd Murguț păște-a-ncîntat,
Iar Dănuț stătea la umbră
Se-ntîmplă ceva ciudat.

Se-auzi o bușitură,
Iar apoi un scheunat,
Murgu-și infoiase coama
Sforăind infuriat.

Mult s-a mai mirat băiatul
Cînd o ditamai jivină
Se rostogolea prin iarbă,
Sub o tufă de cătină.

Apoi drept spre pădurice
Ca năluca a pierit...
Murgul vine spre Dănuț :
— Ai văzut cum i-am plătit ?

Știi cine era ? Dulăul
Care-odată m-a mușcat
Și mi-a sfișiat urechea
De-am rămas așa-nsemnat.

Știu că i-am plătit-o bine !
Vrind să-mi muște-acum copita,
L-am pocnit odată-n frunte
De l-am dat de-a azvirlita.

Păi credea că mai sint minzul
Firav și neștiutor ?
Nu, stăpine, știu de-acuma
Și c-un lup să mă mășor.

Dan îi dă un cub de zahăr
Mingiindu-i coama deasă,
Apoi, pe Murguț călare,
Fericit se-ntoarce acasă.

Sfârșit de an școlar

S-a mai dus un an de școală.
Se-mpart premii. Bucurii !
Intră și Dănuț pe ușă
Și ne-arată premiu-ntii !

Un pachet de cărți frumoase,
Diploma și un stilou,
Toți ai casei îl sărută
Și-i oferă un cadou :

Sora mică-i dă o floare,
Mama — un tricou dorit,
Servietă nouă tata,
Că ghiozdanul s-a-nvechit !

Glume, ris și veselie.
Stăm apoi cu toți la masă...
Ce plăcut se-ncheie școala
Cind sint premianți în casă !

Dup-o oră de odihnă
Dan la Murguleț se duce,
Îi răsfiră-n glumă coama
Și-i dă porția de dulce.

Nu mai ies la cîmp. Amiaza
Pe-amîndoi i-a lenevit,
Spre apus nori grei se-adună...
O să plouă negreșit.

Împreună, în grădină,
Stau la umbră-mpărătește,
Calul rupe iarbă grasă,
Iar Dănuț îi povestește :

— Ce păcat, Murguț, de tine
Că nu ești și tu școlar !
N-ai colegi, nici cărți, nici note,
Nici nu știi ce-i un orar !

N-ai văzut o adunare !
Nu receți o poezie !
N-ai citit măcar o carte,
Habar n-ai de geografie !

Uite ! Iar am luat un premiu !
Cel mai mare — așa să știi !
Mi-a plăcut să-nvăț la toate,
Să mă-ntrec cu alți copii.

Dar degeaba-ți spun atitea...
Tu paști iarbă, n-ai habar !
Ce păcat, Murguț, de tine,
Că nu ești și tu școlar !

La scăldat

Iulie. Ce zăpușeală !
Ce mai zarvă e la baltă !
Mai ales la apa-adîncă,
Lîngă salcia înaltă...

Și umbroasă, și-nclinată,
Bună doar să sari în valuri,
(Ca și de pe trambulină)
Să le-auzi cum bat în maluri...

Mii de stropi sclipesc în soare,
Joaca tuturor priește.
Unii-noată, rid și țipă,
Alții, mai tăcuți, prind pește.

Hai, Murguț, și noi la baltă !
Să ne răcorim oleacă,
Dup-aceea stăm la umbră
Și dormim de-o să ne placă...

Iată-i c-au ajuns. Pescarii
S-au oprit din pescuit,
Vin ca să admire Murgul,
Iar Dănuț e fericit.

Toți îi laudă căluțul
Și-l mîngîie toți deodată,
Au uitat demult porecla
„Urechiușă sfișiată“.

Dan cu Murgul trec prin apă
Către pilcul de arini,
Unde-i umbră, ca să-l spele
Și să-l perie puțin.

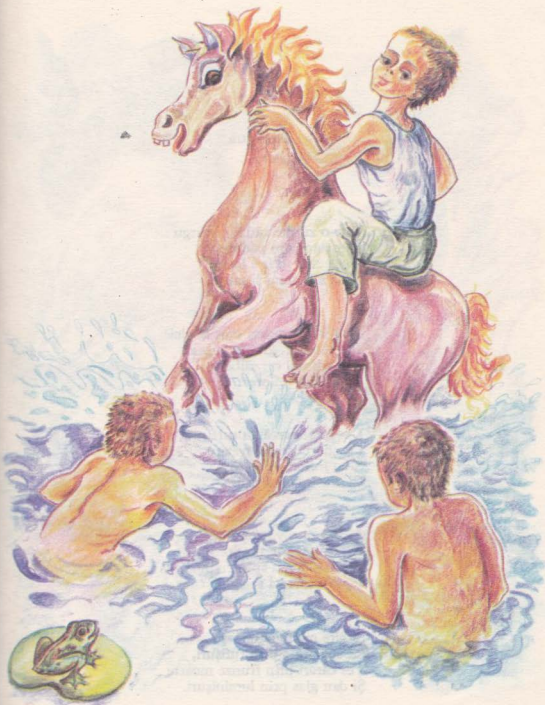
Murgul sforăie și bate
Din copita lui vinjoasă,
O broscuță sare-n apă
Și se-ascunde sperioasă.

Iată-i pe-amindoi la umbră.
Dan a luat o carte-n mînă,
Murgul rupe troscot fraged,
Fiindcă foamea nu se-amină.

Dup-o oră de lectură
Dan își pune semn la foaie,
Se dezbracă și se-aruncă-n
Apa bună pentru baie...

L-au primit în cerc băieții
Și un aprig joc se-ncinge,
Nu-i nici volei, nu-i nici polo,
Dar oricum e joc cu minge...

Și-astfel trece și amiaza
Cu scăldat pînă spre seară...
Ce plăcută e vacanța
Într-o caldă zi de vară !

Furtuna

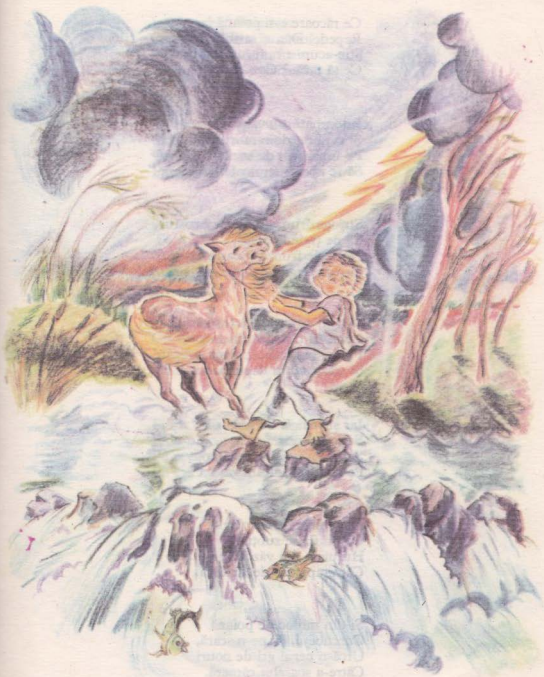
Într-o zi, plecînd cu Murgu
În poiana din pădure,
Unde mai ferit e locul
Și se află fragi și mure,

Dan stătea de-un ceas la plajă,
Iar Murgu, grăbit, rupea
Din trifoilul cel sălbatic
Ce acuma înfloreă.

Deodată, parcă vîntul
Ce-adormise s-a trezit,
S-au înfiorat stejarii,
Ciorile au croncănit.

A-nceput o vinzoleală
Nevăzută, dar simțită,
Păsări alergau spre cuiburi,
Iepuri, șoareci se agită

Și-alte mici viețuitoare
Ca suveica-s prin tufișuri,
Țes cărări prin frunze moarte
Și dau glas prin luminișuri.

Ce răcoare e-n poiană !
Repede, Dănuț se-mbracă,
Știe-acum : va fi furtună !
Ce să facă ? Ce să facă ?

Iute-nhață toporișca
Și un braț de ramuri taie,
Pe-un arbust de soc le-așază
Să se apere de ploaie.

Stringe frunze mari de brustur,
Ca pe țigle le așază,
Peste ele frunze moarte
Și-o covergă înjghebează.

Și cînd a-nceput să toarne
Cerul ca din stropitoare,
Fulgere brăzdau poiana
Și trăsneau în depărtare.

Iar șuvoaiele de apă
Se-adunau în pîrîiașe,
Șerpuind apoi cu zgomot
Pe-ale drumului fîgașe.

Dar fuioarele de ploaie
Ca un fir se subțiază,
Huruiala din văzduhuri
Către-apus se depărtează.

Și din mijloc de poiană
Curcubeul, ca pe-o scară,
Urcă-n cerul gri de nouri
Către-a soarelui cămară.

Iată-o rază ! Poleiește
Coadă unui nor în goană,
Picurii din foaie-n foaie
Bat mai rar în darabană.

— Hai, Murguț, și noi spre casă,
Iarba-i udă, vine seara.
Vai ! ce s-a umflat pîriul !
Parcă-i Oltul primăvara !

— Nu te teme ! zice Murgu,
Te voi trece în spinare.
Suie-te și prinde-mi coama
Și n-ai grijă, frățioare !

Și Dănuț trecu prin apa
Cu spinare de balaur,
Mindru ca-mpărații Romei
Cînd se-ncoronau cu laur.

Și tot de-a călare-l duce
Pînă-n poarta casei sale
Pe preabunul său stăpîn...
Că era noroi pe cale.

Sfârșit de vacanță

Unghiuri scriu de-acum cocoare,
Mingi de aur — prin gutui,
Crizantemele-n grădină
Fac cu ochiul orișicui.

Pe la scaldă, la amiază,
Cînd e apa mai călduță,
Vine vorba și de școală,
De caiete, de-o peniță,

Uniformă, manuale,
Ce colegi s-au întîlnit
Într-o tabără la mare,
Sau ce cărți s-au mai citit...

Povestesc despre vacanță
(La trecut, se înțelege !)
De acum și-n timpul liber
Redevin școlari în lege.

Cînd cu Murgul de-a călare
Mai trecea prin lunca goală,
Gîndul ca lăstunu-i zboară
Tot la noua zi de școală.

„Ce va face Murgulețul
Pînă vin eu de la clasă ?
Rău o să se plictisească...
Rar voi mai ieși din casă,

Doar să-l duc pin'la fintină
Și să-l plimb un ceas pe drum,
N-om tăia de-a lungul lunca,
Văile s-or pierde-n fum...

Știu că gerul stringe-n spate
Și pătrunde și în ghetete...
Hei, ce bine-i cind se-adună
Lingă foc băieți și fete !

Stăm de vorbă cu bunicul...
El din nou povești ne spune,
Și luleaua fermecată
Și-o aprinde c-un cărbune..."

Dar departe m-a dus gîndul !
Sint pe luncă, încă-i toamnă,
Hai să mai alerg cu Murgul,
Că răcoarea mă indeamnă...

Colo-n margine, pe dealuri,
S-au copt strugurii în vie...
— Hai, Murguț, să vezi ce dulce
E un bob de razachie !

Sau deval, la bostană,
Să găsim vreo lubeniță,
Ți-o voi face-o felioare,
C-are paznicu-o bărdiță.

Ne-om întoarce-apoi spre casă
Mulțumiți de ziua plină...
Ce păcat că trece toamna
Și prind frunzele rugină...

Dar la iarnă am eu grijă
De un maldăr de trifoi,
De-o căciulă de grăunțe.
Să te faci ca un cîmpoi !

Că la vara viitoare
Vei intra și tu la școală...
„Școala hamului“ îi zice,
Cere-un an de osteneală.

Dar ce mindru fi-va tata
Cînd te-o pune la docar,
Veți străbate multe sate
(Știi că e veterinar !)

Ai să vezi cu dînsul lumea
Și spre munte, și spre vale...
Îl vei duce să trateze
Fel de fel de animale.

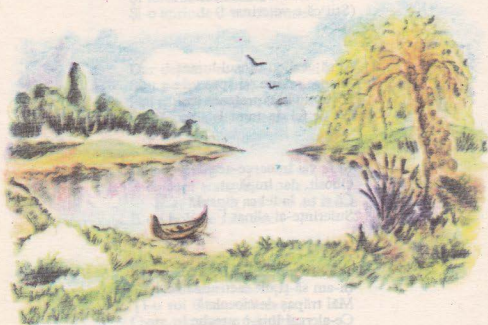
Și te vei întoarce-acasă
Obosit, dar împăcat,
Că și tu, la fel ca dînsul,
Suferințe-ai alinat !

Mindru am să fiu de tine
Și-am să-ți uit meteahna veche,
Măi trăpaș de ciocolată
Ce-alergai într-o ureche !

Cînd m-or întreba copiii :
„Ce-ți mai face, măi, frățînu ?“
„Bine ! -o să le spun eu vesel,
Cum e calul, și stăpînu ! “

CUPRINS

Dănuț și Murguleț,	3
Dulăul nepoftit,	4
Murguleț și iepurele,	7
Pe gheață,	9
Murguleț și măgarul,	12
La pășune,	15
Sfârșit de an școlar,	18
La scăldat,	21
Furtuna,	24
Sfârșit de vacanță,	28

Redactor : VICENȚIU DONOSE

Tehnoredactor : MIHAI BUJDEI

Apărut 1989. Format 70 × 100/16. Coli tipo 2

Bun de tipar la 18 ianuarie 1989

Editura Junimea, str. Gheorghe Dimitrov nr. 1

IAȘI - ROMÂNIA

Tipărit la Întreprinderea poligrafică Craiova
str. Mihai Viteazul nr. 4, sub C-da nr. 350.

ISBN 973-37-0013-4

Editura Junimea

Lei 5

ISBN 973-37-0013-4